

afdelingerne skulde blive overlæste med Arbejde, naar Tyvs- og Bevragersagerne medtoges, bør det erindres, at Lovudkastet (§ 1) netop aabner Rettens Justitiarius Afgang til at raade Bod paa saadanne Vandfælgigheder ved at foretage Afvigelser fra Rettens almindelige Fordeling i 4 Kriminalkamre og 2 Politiafdelinger, og til Exempel midlertidigt at lade Sagerne behandle i 3 Kriminalkamre og 3 Politiafdelinger. Det følger derhos af sig selv, at det efter § 4 maatte staae i Justitiarius's Magt strax at henvise denne Art af Sager til en Afdeling for kriminelle Sager, naar det allerede ved Sagens Paabegyndelse lod sig forudsæe, at Straffen vilde komme til at overstige Vand og Brød, ligesom han ogsaa burde have en lige Myndighed, forsaavidt det strax maatte være klart, at Sagen vilde gjøre Krav paa en omstændeligere Undersøgelse. Var en Sag af denne Bestaafenhed paabegyndt ved en Politiafdeling, maatte ligeledes Dommeren kunne henvise den til yderligere Behandling i et Kriminalkammer.

Kommer nu hertil, at det af Lovudkastets Motiver sees, at Justitsministeriet selv har anseet det for ønskeligt, at der gaves Politiafdelingerne et videre Omraade, end § 12 hjemler, og at Kriminal- og Politiretten har andraget paa Bemyndigelsen for EneDommeren til uden Afgang til Appel at kunne paadømme alle Løsgænger- og Bettlersager, og til i andre Sager paa samme Maade at kunne idømme Straf af Vand og Brød i 2 Gange 4 Dage (det er kun et Mindretal i Retten, der har udtalt sig for Afgang til Paaanket efter de sædvanlige Regler), skjønder Udvalget ikke rettere, end at der er af Anledning til at udvide EneDommerens Myndighed i Overensstemmelse med det oven Udviklede. — Maatte denne Betragtning vinde Medhold, vilde idetmindste alle egentlige Politifager kunne erholde deres Afgjørelse og Paaafjendelse ved den Afdeling, hvorunder deres Behandling er paabegyndt, uden at der vil foregaae saadanne besynderlige Spring og Sønderlemmelser, som Udcastets Bestemmelser vilde medføre, og det vil da ogsaa være unødvendigt at tye til det i samme opstillede Expedient, at lade den endelige Behandling af disse Sager

foregaae ved tre Dommere, naar Tilstaale ikke har villet lade EneDommeren affige Dom.

§ Forbindelse med denne Hovedforandring skal Udvalget endnu bringe i Forslag, at den i Forordningen 28de Februar 1845 § 8 indeholdte Bestemmelse om: „at en af Kriminal- og Politirettens Assessorer skal holdes fri for at pleie Retten ved nogen af de særlige Underfølgelsesretter (Afdelinger), for at kunne anvende hele sin Tid paa de til den dømmande Ret hørende Forretninger“, ophæves. Denne Bestemmelse, hvorefter en af Rettens Tilforordnede stedsse er den Førstvoterende i Sagerne, maatte nødvendig have en skadelig Indflydelse paa Retten, idet den paa den ene Side giver den Førstvoterende en Overvægt, som ingen Anden end Justitiarius bør være i Besiddelse af, og paa den anden Side medfører den Virkning, at Rettens øvrige Tilforordnede ikke erholde Døvelse i at affatte Domme. Det simpleste Midde til at raade Bod herpaa vilde nu vistnok være, at enhver af Dommerne beklædte en særlig Afdeling i Retten, og at Votering i Sagerne gik paa Omgang imellem Dommerne efter Fordeling af Sagerne fra Justitiarius's Side, men da en saadan Bestemmelse (Opretelsen af en niende Afdeling) vilde medføre nye Udgifter, skal Udvalget indskrænke sig til at foreslaae, at den nævnte Lovbestemmelse forandres saaledes, at for Fremtiden ingen enkelt Assessor af særligt Hensyn til den samlede Rets dømmende Forretninger holdes fri for ligelig Deeltagelse i Retspleien ved Afdelingerne. Der vil saaledes vel til alle Tider være en enkelt Assessor, der ikke beklæder nogen Afdeling, men denne Stilling vil vegeblis tilfælde samtlige Rettens Tilforordnede, saaledes at den Assessor, der midlertigen er fritaget for Afdeling, nærmest vil staae som Reserve for alle Afdelingerne, og Arbeidet med at skrive først i Sagerne kan fordeles imellem alle Rettens Tilforordnede.

§ Hvad dernæst Lovudkastets Regler om Behandlingsmaaden af de offentlige Politifager angaaer, da er der ved samme taget et saa væsentligt Hensyn til de Anstuelser, som allerede ved en tidligere Leilighed have gjort sig gjældende i Landstinget, at Udvalget troer at kunne ind-